

Älä ylitä viimeistä rajaa!

Do not cross that last line, dear friends!

by Pat Franklin, 05/11/2017

'There is a time we know not when, a line we know not where
That marks the destiny of men 'twixt sorrow and despair
There is a line though by men unseen
Once it has been crossed, even God Himself in all of His love
Has sworn that all is lost.'

On aika, emme tiedä milloin, raja, emme tiedä, missä
Joka merkitsee ihmisten kohtalon surun ja epätoivon välillä
On raja ihmisille näkymätön
Kun se on ylitetty Jumalakin kaikessa rakkaudessaan
On vannonut että kaikki on menetetty.

Chuck Smith luki kerran yllä olevan runon Calvary Chapel -seurakunnalleen ja sanoi: "Ihmiselle on mahdollista ylittää tuo piste, josta ei ole paluuta, jossa Jumala luovuttaa ihmisen hänen omalle sokeudelleen, kääntää hänet hänen omaan hulluuteensa ja antaa hänen mennä – ja hän ei voi enää uskoa. Todella traaginen tilanne.

Tämä on se piste, jonka ihmiset saavuttavat ja jossa he eivät voi uskoa, ei siksi, etteivätkö haluaisi, mutta eivät voi, koska Jumala on luopunut heistä.

Chuck opetti Jesajan luvuista 43-45, Raamatun kohdasta, joka puhuu ihmisten omilla käsillään tekemistä epäjumalista, joita he sitten kumartavat. Jumala osoittaa sen olevan täysin järjetöntä. Se on täysin vastenmielistä Hänelle, Jumalalle, joka on tehnyt kaiken, meidät mukaanlukien.

Lukiessani uutena uskovana ensi kertaa Vanhaa Testamenttia en voinut ymmärtää monia epäjumalien palvomista koskevia varoituksia, koska tietämättömyydessäni en voinut käsittää, että moderni ihminen tekisi jotain niin typerää.

Olin väärässä. Miljoonat tänä päivänä ovat niin typeriä. Kautta Aasian ihmiset edelleen kumartavat epäjumalia, puusta, kivistä ja jopa paperista tehtyjä hahmoja. Ja he todella rukoilevat niitä!

Monet Intiasta ovat vuosien varrella asettuneet Britanniaan ja joidenkin kodeissa olen nähnyt kiina-kaappeja, jotka sisältävät heidän 'jumaliensa' pieniä patsaita. He rukoilevat niitä ja polttavat niille suitsutusta!

Typerät länsimaalaiset laittavat Buddhan patsaita puutarhoihinsa.

Eräs brittiaristokraatti nainen kuljetti taskussaan kristallia tuomaan hyvää onnea. Jotkut luottavat Kristofer-mitaleihin tai nelilehtisiin apila-amuletteihin, mihin tahansa vanhaan romunpalaseen, ennemmin kuin Jumalaan.

Luulemme olevamme niin fiksuja, ettemme koskaan kuvittelisi kumartavamme patsasta, mutta emme myöskään koskaan kuvittelisi polvistuvamme ainoan todellisen ja elävän Jumalan eteen, joka on tehnyt maailmankaikkeuden. Sensijaan katsomme paremmaksi uskoa sen epätieteellisen valheen, että kaikki tuli pölystä ja kaasusta, jotka räjähtivät miljardeja vuosia sitten.

Tämä kaikki on niin typerää ja kuin tökkimistä meidät luonutta Jumalaa silmään, joka ihan oikeutetusti odottaa, että tunnustamme Hänet.

Onko se niin vaikeaa? EI! Mene vain polvillesi ja tee se ennenkuin on myöhäistä!

Saamme vain tietyn määrän tilaisuuksia, tiedäthän. Tämä voi olla viimeinen tilaisuutesi kääntyä Jumalan puoleen ja vastaanottaa Herra Jeesus vapahtajanasi.

Raamattu on täysin järkevä. Chuck Smith sanoi kerran: "Minä rakastan Raamattua. Se sanoo totuuden!" Se kyllä kertoo meille maailmankaikkeuden historian, kuinka Jumala teki kaiken tyhjästä. Hän ei tarvinnut mitään räjähdystä eikä vuosimiljardeja.

Raamatusta me voimme selvittää likimääräisen ajan, jolloin Hän teki sen ja se sopii täydellisesti yhteen arkeologian kanssa.

Hän paljastaa, kuinka Hän hävitti maan vedellä ja aloitti uudelleen vain kahdeksalla ihmisellä. Todistusaineisto vedenpaisumuksesta on kaikkialla maapallolla niille, joilla silmät nähdä ja aivot ajatella.

Hän paljastaa, kuinka Hän muodosti kansan yhdestä miehestä, Aabrahamista, niin että saattoi ilmoittaa itsensä tuolle kansalle ja valmistaa sen Poikansa Jeesuksen tulemukselle. Ja kuinka me rakastammekaan tuon erikoisen kansan parjaamista!

Ja sitten – Jeesus, täydellinen ihminen, itse Jumalan täydellinen ilmoitus! Ajatella, että Jumala itse oli valmis syntymään ihmiseksi, alentamaan itsensä meidän tasollemme, niin, että voimme tuntea Hänet!

Ajatella että Jumala itse Jeesuksen muodossa oli valmis ottamaan rangaistuksen, jonka me kaikki ansaitsemme ja kuolemaan roomalaisella ristillä! Ajatella, että Jumala rakasti meitä niin paljon!

Ja ajatella, että meidän ei tarvitse tehdä muuta kuin kääntyä Hänen puoleensa, luottaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka on täynnä rakkautta, valoa ja elämää! Ajatella, että Hän teki sen niin helpoksi meille ja silti me vastustamme, nostamme nokkaamme Hänelle ja emmekä suostu edes harkitsemaan, että pyytäisimme Häntä antamaan meille anteeksi.

Ajatella, että me jatkuvasti suhtaudumme Jumalaan välinpitämättömästi! Keitä me luulemme olevamme?

Hyvät ystävät, on aika ottaa asiat vakavasti. Aika päästä väleihin Jumalan kanssa. Taivaan ovi ei ole auki ikuisesti! On aika päästä kaidalle tielle, joka johtaa ikuiseseen elämään ja pois lavealta tieltä, joka johtaa tuhoon.

Rukous: Herra taivaan ja maan Jumala, kaiken Luoja, anna minulle anteeksi, etten ole tunnistanut sinua enkä tunnustanut sinua Luojana ja Jumalana. Anna minulle anteeksi kauheat syntini, kaikki ne pahat asiat, joita olen tehnyt ja sanonut ja ajatellut. Tahdon palvoa vain sinua. Tahdon kuulua sinulle. Asetan uskoni ja luottamukseni sinun pyhään Poikaasi Herraan Jeesukseen. Herra Jeesus, minä avaen sydämeni oven sinulle nyt. Tule sisälle ja tee minut yhdeksi sinun kansastasi!